

РЕШЕНИЕ

№ 9417

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10980** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. ЗМГО.

Производството по делото е образувано по подадена от „ДИМС-92“ ЕООД, [населено място], с ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Д., жалба срещу решение РС-137/1/18.08.2025 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република Б., с което на основание чл. 76, ал. 8 ЗМГО е оставено без уважение искането от дружеството с вх. № 173438/5/22.10.2024 г. за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 173438 S. F., словна.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, поради несъответствието му с материалния закон и допуснати процесуални нарушения. Посочва, че „АРТ 93“ ООД е подал заявка за регистрация на марка S. F. 173438 S. F. за клас 25. Жалбоподателят „ДИМС-92“ ЕООД е подал искане за заличаване на по-ранна дата на основание чл. 36, ал. 3, т. 1 ЗМГО. Към искането са приложени фактури 2021-2023 г., митнически декларации, фактура по внос и справка за продажби. Патентното ведомство е отхвърлило искането за заличаване с мотиви, че продажбите били „изолирани и недостатъчни“, а представените документи не доказвали реално използване в търговския смисъл на закона. Счита този извод на ответника за неправилен. В хода на административното производство, жалбоподателят е представил многобройни доказателства за реално използване на знака S. F.. Те включват фактури, митнически документи, справки за продажби и други търговски книжа, които ясно показват, че марката е била използвана реално и непрекъснато през периода 2021-2024 г. Става дума за търговска дейност с широк обем и географско покритие. Към жалбата предоставя допълнителни доказателства за използване на марката. неправилен е изводът на ПВ, че митническият документ не можел да служи като доказателство, тъй като не съдържа марката.

Напротив, в документа изрично фигурира S. F.. Марката е вписана в митническата декларация от дружеството „ДИМС-92“ ЕООД при подаването на декларацията в митническо бюро Аерогара С. съвсем умишлено, а не впоследствие. ПВ е игнорирало стотици фактури, обхващащи години наред и територията на цялата страна. Фактурите съдържат данни за реални сделки с клиенти, имена, адреси и стойности. Такъв обем документи не може да се квалифицира като „изолирани продажби“. Решението е постановено при непълнота на доказателствата. Излага подробни съображения за реално използване на марката на колани и кожени изделия, на територията на различни градове в страната. Моли за отмяна на решението и връщане на преписката за ново разглеждане.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Допълнителни съображения по съществуващото на спора излага в писмени бележки. Развива доводи, че изводът на ПВ, че марката S. F. не е била действително използвана по смисъла на чл. 36 ЗМГО, е основан на качествена преценка, непочиваща на нормативно установени критерии и несъответстваща на утвърдената практика на Съда на Европейския съюз относно понятието „действително използване“. Сочи, че от приетата по делото СМЕ, както и от изявленията на вещото лице в открито съдебно заседание, проведено на 12.02.2026 г., безспорно се установява, че през м. юли 2023 г. е осъществен реален внос на над 9000 броя стоки, обозначени с марката S. F., които са заприходени в търговската система на дружеството и разпределени в национална търговска мрежа от 47 физически магазина, разположени в 17 населени места, като за периода 2021 – 2024 г. са реализирани над 1500 продажби. Сочи също, че вещото лице признава, че не съществува официална пазарна статистика за този специфичен пазарен сегмент и, че използваният от него диапазон 2500 – 2700 броя предствлява лична експертна преценка, а не критерий, основан на нормативен акт, статистически източник или съдебна практика. Относно критерия за действително използване на марката се позовава на практика на СЕС, като счита, че използването е действително, когато представлява реална търговска експлоатация на марката на пазара с цел създаване или запазване на пазар на стоките. Оспорва възприетия в експертната подход за съпоставка на броя на реализираните продажби с общия брой на населението на Република Б. като методологично необоснован и правно ирелевантен.

Ответникът – председателят на Патентно ведомство на Република Б., чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В писмени бележки развива доводи, че искането за заличаване с вх. № ВГ/Н/2024/173438-(5)/22.10.2024 г. е подадено от „ДИМС-92“ ЕООД, в качеството му на подател на заявка за регистрация на марка с вх. № 174810 S. F., за която твърди, че се явява по-ранна нерегистрирана марка по отношение на атакувания знак, с рег. № 173438 S. F.. Твърди, че след пълен и задълбочен анализ на представените от подателя на искането за заличаване доказателства за използване на нерегистрираната марка, административният орган е достигнал до извод, че не са изпълнени кумулативните предпоставки за приложение на относителното правно основание по чл. 12, ал. 4 ЗМГО, тъй като представените материали не доказват използване в търговската дейност на територията на страната на претендираната като нерегистрирана марка, поради което с процесното решение на председателя на ПВ подаденото от „ДИМС-92“ ЕООД искане за заличаване е оставено без уважение. Противно на изложените в жалбата аргументи за използване на нерегистрираната марка и на представените в хода на съдебното производство нови доказателства в тази насока, счита, че не са налице основания за отмяна на административния акт, тъй като от тях не може да се установи на каква група релевантни потребители е известно

дружеството „ДИМС-92“ ЕООД, дали за тази група именно дружеството „ДИМС-92“ ЕООД би било по-разпознаваемо в сравнение с другия производител на стоки от клас 25, означени с марката S. F., а именно „АРТ-93“ ООД, както и дали потребителите несъмнено биха направили връзка между стоките от клас 25 и биха разпознали „ДИМС-92“ ЕООД като техен производител. Позовава се на практиката на СЕС, недопускаща реалното използване на марката да се основава на вероятности и предположения. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „АРТ-93“ ООД, не изпраща представител.

В писмено становище оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Навежда доводи, че в процесния случай не са налице кумулативно предвидените условия за заличаване на вече регистрирана марка, а именно: нерегистрираната марка да е действително използвана преди датата на подаване на заявката за регистрация на по-късната марка и това използване да продължава до подаване на искането за заличаване. Твърди също отсъствие на доказателства за използване в търговската дейност на територията на Република Б. на нерегистрираната марка. В тази връзка сочи, че нито една от представените както в административното, така и в съдебното производство фактури, не представлява валиден официален счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, тъй като не съдържа задължителните по закон реквизити за една фактура – име, ЕИК и адрес на издателя на фактурата, пълни данни на платеща на фактурата, идентификация за ДДС регистрация и т.н. Същите съображения излага и за представените от жалбоподателя справки, описи и таблици за продажби, които също определя като частни документи, изготвени от самия жалбоподател в негова полза за нуждите на настоящото производство. Твърди още разминаване между представените от жалбоподателя фактура от Китай и митническа декларация от 2023 г. към нея, доколкото никъде в съдържанието на фактурата, издадена от китайската компания, не фигурира наименованието S. F.. Посочва, че представените от жалбоподателя доказателства касаят единствено стоките „кожени колани“, които са класифицирани в клас 18 на МКСУ и нямат нищо общо със стоките, защитени от регистрираната марка S. F., предмет на искането за заличаване, предназначена за стоки от клас 25: „палта; сака; панталони; ризи; шлифери от непромокаема гумирана материя (макинтош); зимни якета; дълги якета; блузи; поли; рокли; тениски; шорти; бельо; пуловери; спортни анцузи; кожени обувки; ежедневни обувки; официални обувки; стелки за обувки; каишки за обувки; шапки; ръкавици; колани за кръста; колани-портмонета; вратовръзки; тиранти (жартиери) за дрехи; шалове (шалчета за врата); ръкавели.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

„АРТ-93“ ООД притежава марка, с рег. № 173438 S. F., словна, за стоки от клас 25 на МКСУ: „палта; сака; панталони; ризи; шлифери от непромокаема гумирана материя (макинтош); зимни якета; дълги якета; блузи; поли; рокли; тениски; шорти; бельо; пуловери; спортни анцузи; кожени обувки; ежедневни обувки; официални обувки; работни обувки; спортни обувки; туристически обувки; стелки за обувки; каишки за обувки; шапки; ръкавици; колани за кръста; колани-портмонета; вратовръзки; тиранти (жартиери) за дрехи; шалове (шалчета за врата); ръкавели“, заявена за регистрация на 26.04.2024 г., регистрирана на 21.08.2024 г. и със срок на действие до 26.04.2034 г.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят „ДИМС-92“ ЕООД е подал заявка вх. № 174810 от 05.09.2024 г. за регистрация на нерегистрираната марка S. F., словна, за стоки от класове 8, 25 и

35 на МКСУ, а именно:

- клас 8,
- клас 25: палта; сака; панталони; ризи; шлифери от непромокаема гумирана материя (макинтош); зимни якета; дълги якета; блузи; поли; рокли; тениски; шорти; бельо; пуловери; спортни анцузи; кожени обувки; ежедневни обувки; официални обувки; работни обувки; спортни обувки; туристически обувки; стелки за обувки; каишки за обувки; шапки; ръкавици; колани за кръста; колани-портмонета; вратовръзки; тиранти [жартиери] за дрехи; шалове [шалчета за врата]; ръкавели и
- клас 35.

С искане с вх. № 173438-(5)/22.10.2024 г. жалбоподателят „ДИМС-92“ ЕООД е поискал от ПВ на Република Б. да заличи регистрацията на марка с рег. № 173438 S. F., словна. Искането за заличаване е подадено на основание чл. 36, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4 ЗМГО за всички стоки от клас 25 на МКСУ. Искането е мотивирано с твърдението, че искателят е действителният притежател на по-ранна нерегистрирана марка S. F., за която същият е подал заявка с вх. № 174810/05.09.2024 г. и за която твърди, че е напълно идентична с атакувания знак. За идентични смята и стоките на марките. Мотивирано е и действително използване на нерегистрираната марка на територията на Република Б. преди датата на заявяване на процесната марка за изделия от кожа, включително и портфейли (портмонета) за облекло.

В административното производство, към искането за заличаване на марката, жалбоподателят „ДИМС-92“ ЕООД е представил доказателства за реално използване на знака S. F. /фактури, митнически декларации, справки за продажби и други търговски книжа/, които да покажат, че марката е била използвана реално и непрекъснато през периода 2021 – 2024 г. в търговската дейност с широк обем и географско покритие.

Със заповед № 3-723-(1)/23.10.2024 г. председателят на ПВ е назначил състав за разглеждане на искането за заличаване, който да изготви становище за вземане на решение по искането.

На основание чл. 76, ал. 1 ЗМГО искането и приложенията към него доказателства са изпратени на притежателя на атакуваната марка. В рамките на предоставения срок за възражение, заинтересованата страна „Арт-93“ ООД е представила такова, препис от който е изпратен на жалбоподателя. Във възражението заинтересованата страна е посочила, че сравнението на марките е некоректно, тъй като то следва да включва съпоставяне на процесната марка не със заявената нерегистрирана марка, а със самия нерегистриран знак. По отношение на използването е посочено, че такова не е доказано, тъй като представените с искането материали не показват продължителност на употребата. Наведени са доводи и , че използването не е действително, тъй като присъствието на по-ранната марка в ограничен брой счетоводни документи не е достатъчно да покрие изискването на чл. 12, ал. 4 ЗМГО за реално присъствие на съответния пазар. Наведени са и твърдения за разминавания между част от документите, тъй като описаните във фактурите или митническите декларации стоки с марки липсват в придружаващите ги продуктови номенклатури. По отношение на представената от искателя справка се твърди, че същата произхожда от претендиращото за действителен притежател дружество, поради което същата е ирелевантна за спора. Като съществено е изтъкнато обстоятелството, че по-ранният нерегистриран знак е използван за стоките „кожени колани“, които спадат към клас 18 от МКСУ. На основание гореизложените аргументи се иска отхвърляне на подаденото искане.

Възражението е изпратено на искателя за становище. По уведомлението по чл. 76, ал. 2 ЗМГО не е постъпил отговор.

Със заповед № 3-482-(1)/17.07.2025 г. на председателя на ПВ е назначен нов състав за

разглеждане на искането за заличаване, който да изготви становище за вземане на решение по искането и е отменена заповед № 3-723-(1)/23.10.2024 г.

Решението на състава по спорове е обективизирано в становище, в съответствие с изискването на чл. 76, ал. 7 ЗМГО, с което е прието, че искането е неоснователно за всички стоки от клас 25 на МКСУ и следва да се остави без уважение, тъй като не са изпълнени изискванията на чл. 12, ал. 4 ЗМГО.

С решение № РС-137-(1)/18.08.2025 г., на основание чл. 76, ал. 8 и чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО, председателят на ПВ е оставил без уважение искането за заличаване регистрацията на марка с рег. № 173438 S. F., словна.

В мотивите на решението административният орган изцяло е възприел изводите на състава по спорове, като е приел, че не са изпълнени изискванията на чл. 12, ал. 4 ЗМГО. Приел е, че за целите на чл. 12, ал. 4 ЗМГО използването в търговската дейност трябва да се интерпретира като използване в процеса на търговия, което не е от частен характер, а води до реализиране на икономическа изгода. В тази връзка е посочил, че приложените по спора доказателства – два бр. фактури от м. декември 2021 г. и м. април 2022 г., три бр. фактури от м. януари, м. август и м. октомври 2023 г. за доставка на запалки, портфейли, колани, химикалки, стъклени играчки, ключодържатели, коледни играчки, чаши и др., част от които (колани, портфейли и запалки) са идентифицирани като S. F., фактура от 30.04.2023 г. и митническа декларация за осъществен внос на кожени колани и кожени гайки за колани, обективизирани чрез изображения на артикулите, без други ясно различими знаци по номенклатурата на счетоводния документ, както и справка за продажби в периода 2021 – 2023 г. на колани S. F., сочат осъществяването на изолирани продажби на колани, портфейли и запалки с марка S. F.. Приел е, че посочените доказателства показват пласмент в отделни български градове, в незначителни количества и в лимитиран период от време, което не е достатъчно да оправдае непрекъснато действително използване, водещо до достигането и запазването на сериозни пазарни позиции и продължаващо до момента на подаване на искането за заличаване, основаващо се на по-ранен нерегистриран знак.

Решението е връчено на представител на жалбоподателя на 22.08.2025 г.

Жалбата от „ДИМС-92“ ЕООД срещу решението е подадена на 10.10.2025 г. в Патентно ведомство на Р. Б..

По делото е изготвено и прието заключение по съдебно-маркова експертиза, неоспорено от страните. От заключението на вещото лице се установява, че общият обем (брой артикули и стойност) на реализираните продажби на стоки, означени с марката S. F., за периода 2021 – 2024 г., отразни в счетоводството на дружеството, включително и реализираните онлайн продажби, съгласно представените по делото документи, е както следва:

- общо за периода от 07.07.2023 г. – 26.04.2024 г. продажбите на колани и сетове, означени с марката S. F., са 1463 бр. (в т.ч. онлайн продажби и продажби в магазинната мрежа) на обща стойност 21 216.17 лева, реализирани в 17 града и около 70 населени места;
 - общо за 2021 г. продажбите на колани и сетове (колан и портфейл), означени с марката S. F., са 6 бр. (онлайн продажби) на обща стойност 387 лева, реализирани в 4 населени места;
 - общо за 2022 г. продажбите на колани и сетове (колан и портфейл), означени с марката S. F., са 62 бр. (онлайн продажби) на обща стойност 3993.62 лева, реализирани в 24 населени места.
- В тази връзка, общо за периода 2021 – 2024 г. продажбите на колани и сетове (колан и портфейл) са 1531 бр. (в т.ч. онлайн продажби и продажби в магазинната мрежа) на обща стойност 25 596,82 лева, реализирани в около 70 населени места.

Вещото лице е посочило още, че съгласно митническата декларация от 07.07.2023 г., която се съхранява в митническото учреждение „Митница Летище С.“ и която е идентична на

представената по делото и в производството пред Патентното ведомство митническа декларация, „Димс-92“ ЕООД е осъществило внос на 10 модела кожени колани – 7 832 броя, и кожени гайки – допълнения за колан – 1 200 броя, с износител китайското дружество Z. L. L. Co, като марката S. F. е вписана в митническата декларация от „Димс-92“ ЕООД при подаване на декларацията в митническо бюро Аерограда-С.. Посочено е и, че количеството заприходени кожени колани в складовата система на дружеството с конкретното наименование/код с марката S. F. е 7 832 броя на обща стойност 33 805,85 лева с ДДС, видно от складова разписка за завеждане от 31.07.2023 г., и последващите продажби съответстват на тези складови наличности.

По отношение на сходството на стоките „колани“ и „портфейли“, за които се твърди използване, със стоките от клас 25 „облекло, обувки“, за които е регистрирана атакуваната марка, вещото лице посочва наличието на висока степен на сходство, тъй като стоките имат едно и също предназначение – придържане и допълване на облеклото, начин на употреба – носят се на кръста по идентичен начин, краен потребител – масов потребител, и едни и същи канали за търговска реализация и канали за продажба – магазини за облекло, магазини за аксесоари и онлайн магазини. Посочва също, че представените по делото документи и снимки се отнасят до стоките „портфейли“, които са класифицирани в клас 18 на МКСУ и „колани“, които са класифицирани в клас 25 на МКСУ.

Вещото лице е дало заключение, че с оглед спецификата на пазара на кожени изделия и аксесоари за периода 2021 – 2024 г. са продадени общо 1 531 броя портфейли и колани с марката S. F., реализирани чрез онлайн продажби и в магазинната мрежа, като обичайният прогнозен обем на продажби за действащ търговец в този сектор в Р. Б. е в диапазона между 2500 – 7000 броя.

В съдебно заседание вещото лице посочва, че липсва официална статистика за този пазар. По отношение на 2021 г. пояснява, че са налице единични продажби в 4 града, при които са продадени общо 6 артикула. Отчита голямата магазинна мрежа на жалбоподателя, като отбелязва липсата на фактури, предоставени от последния, от които да е видна марката, количеството и града, в който е реализирана стоката. Посочва, че дружеството разполага само с документи за доставка от интернет продажби. Отбелязва и отсъствието на митническа декларация, от която да е видно, че стоките за 2021 г., 2022 г. до юни 2023 г. са внос от 2019 г. Пояснява, че приложената по делото митническа декларация, която е проверена от вещото лице в Митница Летище С., е от 2023 г. и в нея е посочена марката.

Настоящият съдебен състав изцяло кредитира заключението на вещото лице, като компетентно и безпристрастно дадено.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение РС-137/1/18.08.2025 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Р. Б., с което на основание чл. 76, ал. 8 ЗМГО е оставено без уважение искането от дружеството с вх. № 173438/5/22.10.2024 г. за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 173438 S. F., словна.

Жалбата срещу процесното решение е подадена в срока по чл. 84, ал. 1 ЗМГО, от легитимирано лице, адресат на решението на председателя на ПВ, с което се оставя без уважение негово искане за заличаване регистрацията на марка с рег. № 173438 S. F., словна.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По съответствието на решението с процесуалния закон.

Оспореният в настоящото производство акт попада в хипотезата на чл. 76, ал. 10 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.), сега ал. 16. Същото, в съответствие с нормата на чл. 76, ал. 8 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.) сега ал. 14, се взема от председателя на Патентно ведомство или от оправомощен от него заместник-председател. Компетентността на издателя на процесното решение – председателя на Патентно ведомство, произтича от ЗМГО, поради което съдът намира, че решението не страда от порока по чл. 146, т. 1 АПК. Същото е постановено в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като съдът не констатира пороци във формата на административния акт. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове. Съдът счита, че при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, установени в раздел VIII ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна.

Производството е образувано по искане за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 173438 S. F., словна, на основание чл. 36, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.). Със заповед № 3-723-(1)/22.10.2024 г. на председателя на ПВ е назначен състав по спорове за разглеждане на искането за заличаване и изготвяне на становище за вземане на решение по искането. На основание чл. 76, ал. 1 ЗМГО искането и приложенията към него доказателства са изпратени на притежателя на атакуваната марка, който е представил възражение. Възражението е изпратено на искателя за становище, като отговор не е постъпил. Заповед № 3-723-(1)/22.10.2024 г. е отменена със заповед № 3-482-(1)/17.07.2025 г. на председателя на ПВ, като е определен нов състав за разглеждане на искането. След събиране на необходимите за изясняване на спора доказателства, съставът по спорове е изготвил становище по чл. 76, ал. 7 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.), сега ал. 13, за вземане на решение по производството по искането. Производството е приключило с издаване на решение № РС-137-(1)/18.08.2025 г. на председателя на ПВ, с което, на основание чл. 76, ал. 8 (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.) и чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.), е оставено без уважение искането за заличаване регистрацията на марка с рег. № 173438 S. F., словна.

Настоящият съдебен състав приема, че не са налице допуснати от органа съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на процесуално основание. Настоящият състав намира, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Такива съществени нарушения на административнопроизводствените правила не се констатираха. Определяща за крайния изход на спора ще е преценката за съответствие на акта с материалноправните разпоредби.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното:

Съгласно чл. 36, ал. 3, т. 1 ЗМГО регистрацията на марка се заличава и, когато марката е регистрирана в нарушение на чл. 12 ЗМГО. В случая, искателят се е позовал на хипотезата на чл. 12, ал. 4 ЗМГО.

Разпоредбата на чл. 12, ал. 4 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.) предвижда, че при опозиция, подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република Б., не се регистрира марка, когато тя е идентична или

сходна на нерегистрираната марка и е предназначена за стоки или услуги, които са идентични или сходни на тези, за които нерегистрираната марка се използва, и във връзка с които за нея е подадена заявка за регистрация, при условие че нерегистрираната марка е действително използвана преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на по-късната марка и това използване продължава до подаването на опозицията. Целта на чл. 12, ал. 4 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.) е да се даде защита на притежателя на нерегистрираната марка – знак, който е придобил фактически способността да отличава стоките на едно лице от тези на други, макар да не е придобил правния статус на регистрирана марка, защото той функционира като марка. Съдържанието на защита е да не се допусне регистрация на марка, която обективно би била в противоречие с нейната цел – да отличи стоките на едно лице от тези на друго.

Фактическият състав на цитираната разпоредба включва: 1. нерегистрирана марка; 2. лице, за което се установява, че е неин действителен притежател и, което извършва търговска дейност на територията на Република Б., включваща използването на съответната нерегистрирана марка, 3. идентичност или сходство на нерегистрираната марка с тази, чиято регистрация се иска, 4. предназначение на марката, чието регистриране се иска, за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които нерегистрираната марка се използва, което обуславя вероятност за объркване на потребителите, 5. подадена заявка за регистрация на нерегистрираната марка от страна на нейния действителен притежател, 6. действително използване на нерегистрираната марка, което следва да е преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на по-късната марка и това използване да продължава до подаването на искането за заличаване – чл. 36, ал. 7 ЗМГО.

Липсва легално определение на понятието „действителен притежател на нерегистрирана марка“. В съответствие със задължителната съдебна практика, установена с постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 195/31.01.2018 г. по т.д. № 370/2017 г. на ВКС, I т.о., граматическото тълкуване на употребеното от законодателя определение „действителен“ предполага като негови синоними определенията „реален“, „обективно съществуващ“, „фактически“. Противоположно на тях, в правната теория и практика се поставят понятията „формален“ – този, за съществуването и действителността на който се изисква да бъде спазена определена правна норма или „правно възникнал“, „юридически“ – този, на който със закон е признато определено качество, за придобиването на което се изисква спазването на нарочно предвидена процедура и ред. Тъй като законът – чл. 10 във връзка с раздел VI ЗМГО, предвижда специален ред за възникване на собственически права върху търговска марка (притежание) - чрез регистрация пред ПВ юридически признат (формален) собственик (притежател) на търговската марка е лицето, предприело действия и получило по този ред регистрация на знак като търговска марка. Понятието „действителен притежател на марката“, употребено в разпоредбата на чл. 26, ал. 5, т. 2 ЗМГО (отм.) не е идентично с понятието „собственик на марката“, придобил права върху нея, чрез регистрацията ѝ по надлежния ред, а следва да бъде тълкувано в смисъл на правен субект, който реално (фактически) ползва в търговската си дейност за обозначаване на негови стоки или услуги знак, идентичен или сходен на заявения такъв за регистрация като търговска марка.

Процесната марка с рег. № 173438 S. F., словна, с притежател „АРТ-93“ ООД, е заявена на 26.04.2024 г. за стоки от клас 25 на МКСУ: палта, сака; панталони; ризи; шлифери от непромокаема гумирана материя (макинтош); зимни якета; дълги якета; блузи; поли; рокли; тениски; шорти; бельо; пуловери; спортни анцузи; кожени обувки; ежедневни обувки; официални обувки; работни обувки; спортни обувки; туристически обувки; стелки за обувки; каишки за обувки; шапки; ръкавици; колани за кръста; колани-портноmenta; вратовръзки; тиранти (жартиери) за дрехи; шалове (шалчета за врата); ръкавели. Марката е регистрирана на 21.08.2024

г. и е със срок на действие до 26.04.2034 г. Искането за заличаване регистрацията на тази марка е от 22.10.2024 г., подадено от „ДИМС-92“ ЕООД и основаващо се на реалното използване на по-ранна, нерегистрирана марка S. F., словна, за което е подадена заявка за регистрация № 174810. Искането се отнася за стоките от клас 25 на МКСУ, като са приложени доказателства, че искателят е използвал знак, включващ словото S. F., преди датата на заявяване, продължило включително до датата на заявяване на процесната марка, както и след това – до датата на подаване на искането за заличаване на регистрацията ѝ. Искането се основава на доказателства за използване в търговската дейност на знака S. F. за изделия от кожа, включително колани и портфейли (портмонета) за облекло, в т.ч. фактури, митнически документи, справки за продажби и други търговски книжа.

В ЗМГО не е дадена дефиниция на понятието „използване в търговската дейност“ по смисъла на чл. 12, ал. 4 ЗМГО, но неговото съдържание е подробно разписано в чл. 13, ал. 2 ЗМГО. Същото се различава от дефиницията на понятието „реално ползване“, разписано от законодателя в чл. 21, ал. 3 ЗМГО. Факт е, че реалното използване включва и използването в търговската дейност (вж. разпоредбите на чл. 19, ал. 2 във връзка с чл. 13, ал. 2 ЗМГО – отм.). За целите на разпоредбата, „използване в търговската дейност“ следва да се интерпретира като използване в процеса на търговия, което не е от частен характер, а води до реализиране на икономическа изгода, което може да се осъществи по предвидените в чл. 13, ал. 2 ЗМГО (в относимата редакция) начини, а именно: 1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3. вносът или износът на стоките с този знак; 4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование; 5. използването на знака в търговски книжа и в реклами; 6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията. Тези способности, макар и изчерпателно изброени, не са кумулативни – осъществяването дори само на един от тях изпълнява изискването марката да е „използвана“. Трайната съдебна практика приема, че използването на знак по смисъла на чл. 12, ал. 4 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.) изисква единствено той да е „използван в търговската дейност“ и в „контекста на стопански операции, насочени към реализиране на икономическа изгода“, а не от частен характер. Следователно, използването се изразява кумулативно в осъществяване на дейност под марката с нейните стоки/услуги, насочена към икономическа изгода чрез един или повече от способите, посочени в чл. 13, ал. 2 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.). Друго допълнително обстоятелство е налице в териториален аспект – законодателят изисква марките да се използват на територията на Б..

Нерегистрираната марка е знак, който се поставя върху стоките или е използван във връзка с услугите в качеството му на идентификатор на търговския произход. Това е знак, функциониращ като марка, но с тази разлика, че притежаването по своята същност се изразява в неговото фактическо използване, а не в резултат на право, възникнало с регистрацията му. По тези съображения защитата се основава на фактическото владение на нерегистрирана марка, указваща търговския произход на стоката/услугата. Това означава, че трябва да се установи пряка връзка между използването на нерегистрираната марка и лицето, което претендира да е действителен притежател. Тази пряка връзка се изразява в указване на търговския произход на стоката/услугата. Противното би означавало, че е неотнормисим търговският произход, а това обезсмисля целта на чл. 12 ЗМГО.

Безспорно е, че на 05.09.2024 г. от дружеството-жалбоподател е подадена заявка с вх. № 174810 за регистрация на нерегистрираната марка S. F., словна, т.е. преди подаване на искането за

заличаване на регистрацията на марка, като в този смисъл е изпълнена втората от посочените по-горе предпоставки.

Спорът по делото е концентриран върху това дали е налице тази предпоставка от фактическия състав, свързана с действителното използване на нерегистрираната марка на територията на страната от жалбоподателя, тъй като органът е направил изводи за неприложимост на чл. 12, ал. 4 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.), приемайки за недоказано наличието на действително използване от „ДИМС-92“ ЕООД на нерегистрираната марка S. F. на територията на Република Б.. В тази връзка съдът следва да провери извода за липсата на обсъждания елемент от фактическия състав.

В конкретния случай представените доказателства показват използване на нерегистрирания знак в обем, регулярност и интензивност, които поначало не са достатъчни, за да обосноват извод за действително търговско използване по смисъла на закона. В чл. 21, ал. 7 от Наредбата за реда за оформяне, подаване и разглеждане на опозиции по ЗМГО изрично са регламентирани подлежащите на оценка факти и обстоятелства при преценка на доказаността на използване в търговската дейност на нерегистрираната марка. Освен двете релевантни дати следва да се прецени мястото, продължителността, обемът и естеството на употреба на нерегистрираната марка във връзка със стоките. При преценка налице ли е „използване в търговската дейност“ следва да се съобрази как марката е присъствала в търговската дейност с определените стоки и то не за лична употреба, а с цел генериране на печалба, като използването трябва да е осъществено на пазара със степен и интензитет, съответстващ на естеството на стоките, с които марката е предназначена да се отличава. Използването трябва да е публично, а не за нуждите в частната сфера и за вътрешни цели, с цел постигане икономическо предимство за осигуряване пазар на стоките, които марката представлява. Подобни обстоятелства не се установяват нито пред административния орган, нито пред съда. Този извод не се опровергава от представените от жалбоподателя допълнителни доказателства с жалбата, които са анализирани в съвкупност с тези, представени в административното производство. В съдебното производство за процесния период 2021 – 2024 г. са представени, както следва: 6 бр. фактури за 2021 г.; 52 бр. фактури за 2022 г.; 91 бр. фактури за 2023 г. и 62 бр. фактури за 2024 г. На първо място, приложените фактури не съдържат всички задължителни реквизити, регламентирани в чл. 114, ал. 1 ЗДДС, а именно тези по т. 4 – име и адрес на доставчика; т. 5 (в относимата редакция) – идентификационен номер по чл. 94, ал. 2 на доставчика, съответно номера по чл. 84 ДОПК – когато доставчикът е нерегистрирано по този закон лице; т. 7 – име и адрес на получателя на доставката; т. 8 – идентификационен номер по чл. 94, ал. 2 на получателя, съответно номера по чл. 84 от ДОПК – когато получателят е нерегистрирано по този закон лице, идентификационен номер за целите на ДДС – когато получателят е регистриран в друга държава членка, друг номер за идентификация на лицето, когато такъв се изисква съгласно законодателството на държавата, където е установен получателят; т. 10 – датата, на която е възникнало данъчното събитие на доставката, или датата, на която е получено плащането; т. 11 – единичната цена без данъка и данъчната основа на доставката, както и предоставените търговски отстъпки и намаления, ако те не са включени в единичната цена; т. 12 – ставката на данъка, а когато ставката е нулева – основанийето за прилагането ѝ, както и основанийето за неначисляване на данък; т. 13 – размера на данъка; т. 14 – сумата за плащане, ако тя се различава от сумата на данъчната основа и на данъка. В тази връзка, настоящият съдебен състав приема, че приложените фактури всъщност представляват вътрешнофирмени разписки за извършени онлайн продажби, в каквато насока е и заключението на вещото лице. Вътрешнофирмените разписки представляват частен свидетелстващ документ, ползващ се с ограничена доказателствена сила в сравнение с тази на фактурата. Видно от

приложените разписки, за процесния период 2021 – 2023 г. дружеството „ДИМС-92“ ЕООД е извършило доставки на 256 броя колани и сетове (колан и портфейл), идентифицирани като S. F., на обща стойност 18 401.97 лева (9618.26 евро) в около 90 населени места в Б., в единични бройки.

На следващо място, видно от приложените към заключението на вещото лице справки за продажби по стоки, за периода 07.07.2023 г. до 26.04.2024 г. са продадени 1026 бр. колани, означени с марката S. F., на обща стойност 10 029.12 лв. без ДДС, както и 437 бр. комплекти от колан и портфейл, означени с марката S. F., на обща стойност 11 187.05 лв. без ДДС. Общо за периода 07.07.2023 г. – 26.04.2024 г. чрез онлайн продажби и в магазинната мрежа са продадени 1436 бр. колани и сетове (колан и портфейл), означени с марката S. F., на обща стойност 21 216.17 лева в 17 града и около 70 населени места. От приложената към заключението на вещото лице складова разписка за завеждане от 31.07.2023 г. е видно, че количеството заприходени колани в складовата система на дружеството с конкретното наименование/код с марката S. F. възлиза на 7832 броя на обща стойност 28171.54 лв. без ДДС, съответно 33 805.85 лв. с ДДС. Последното се потвърждава от митническата декларация от 07.07.2023 г., съгласно която „ДИМС-92“ ЕООД е осъществило внос на 10 модела кожени колани – 7832 броя, и 1200 бр. кожени гайки – допълнения за колани, с износител китайското дружество Z. L. L. Co, като, видно от заключението на вещото лице, марката S. F. е вписана от дружеството към момента на подаването на декларацията в митническо бюро Аерограда – С.. Предвид изложеното, въпреки основателността на възражението на жалбоподателя, че митническата декларация служи като доказателство, тъй като същата съдържа марката S. F., това доказателство не променя извода за квалифицирането на продажбите като изолирани такива.

Съществен принцип при преценка на доказателствата е те да се анализират не само поотделно, а и в съвкупност, с цел да се провери ако едно доказателство само по себе си не съдържа всички подлежащи на доказване факти, дали те са установими от останалите доказателства. В случая, на база на представените допълнителни доказателства в съдебното производство, посочени по-горе, се налага изводът, че в периода 2021 – 2024 г. нерегистрираната марка е използвана за продажби на общо 1463 бр. портфейли и колани с марката S. F., реализирани чрез онлайн продажби и в магазинната мрежа, на обща стойност 21 216.17 лева или 10 847.66 евро в около 70 населени места. Изхождайки от конкретния икономически сектор за продажба на кожени изделия или аксесоари в Б. (с население от 6 437 360 души към 31.12.2024 г.), представените от жалбоподателя разписки по години, не доказват разпознаваемост на марката, съответно на обхванатите от нея стоки на пазара. В тази насока следва да се отбележи и липсата на регулярност в обхвата и честотата на използване на марката. По представените от жалбоподателя доказателства е видно, че продажбата е осъществена в около 70 населени места. При положение, че към края на 2024 г. в Б. има над 5000 населени места (в т.ч. над 500 града), настоящият съдебен състав приема, че доставките са неравномерни за отделните населени места за отчетения период от 4 години.

Изводът за липсата на реално използване на марката не се оборва и от приложените доказателства (митническа декларация и складова разписка) за внос на 7832 бр. кожени колани и 1200 бр. кожени гайки – допълнения за колан, тъй като тя не доказва пускането на пазара на стоки, носещи търговския знак S. F.. Приложените доказателства не позволяват жалбоподателят да бъде квалифициран като действителен притежател на нерегистрирана марка, защото липсват категорични данни, че използването на знака S. F. се е осъществявало от него.

Горното налага извод, че липсва първият елемент на фактическия състав на чл. 36, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4 ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.), поради което искането за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 173438 S. F., словна, е неоснователно, съответно решението на

председателя на ПВ, с което същото е оставено без уважение е правилно и законосъобразно. Тук следва да се отбележи, че при извършване на съдебния контрол е безпредметно разглеждането на останалите елементи (включително доказателства за останалите елементи) от фактическия състав, тъй като всички те са кумулативно дадени.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира оспореното решение на председателя на ПВ за правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, а жалбата отхвърлена.

По разноските:

На жалбоподателя не се дължат разноски.

С оглед изхода на спора, разноски на ответника се дължат, като се претендират такива за юрисконсулт. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 200,00 лв. (102.26 евро).

Макар в Наредбата за заплащането на правната помощ размерът на възнаграждението да е посочено в лева, предвид разписаното в Закона за въвеждане на еврото в Република Б. /З./ и с оглед на това, че официалната парична единица в страната от 01.01.2026 г. е евро, то и възнаграждението следва да бъде присъдено в евро, като сумата в лева бъде превалутирана, съгласно правилата на З..

На заинтересованата страна се дължат разноски, съобразно чл. 143, ал. 4 АПК, но такива не са претендирани, поради което не следва да се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „ДИМС-92“ ЕООД, [населено място], с ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Д. срещу решение РС-137/1/18.08.2025 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Р. Б., с което на основание чл. 76, ал. 8 ЗМГО е оставено без уважение искането от дружеството с вх. № 173438/5/22.10.2024 г. за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 173438 S. F., словна.

ОСЪЖДА „ДИМС-92“ ЕООД, [населено място], с ЕИК[ЕИК], **ДА ЗАПЛАТИ** на Патентно ведомство на Република Б. сумата от 102.26 евро (200 лв.), представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: